

WIADOMOŚCI

Z POLSKIEJ KRAJOWEJ KASY POŻYCZKOWEJ.

Sposób stosowania miernika złotego.

W myśl Okólnika Nr. 24 z dnia 14 lutego 1923 r. w przedmiocie udzielania pożyczek towarowych i z rachunku otwartego kredytu według miernika złotego winny Oddziały przeprowadzać wszelkie wypłaty, wpłaty i obliczenia w złotych polskich i przeliczać je na marki polskie według kursu, obowiązującego w dniu przeprowadzenia danej operacji. W następstwie tego na rachunkach kwoty w złotych polskich mają być zasadniczo okrągłe, w markach polskich natomiast zaokrąglone do pełnych jednostek.

Niektóre Oddziały jednak postępują odwrotnie, t. j. dokonują wpłat i wypłat w kwotach okrągłych marek polskich, poczem przeliczają je na złote polskie, skutkiem czego sumy złotych polskich są nierówne i wykazują grosze, a samo przeliczenie marek polskich na złote polskie nie jest ścisłe. Różnice bowiem przeliczeń sięgają setek marek polskich, stanowiących równowartość ułamków groszy.

Przy udzielaniu kredytów według miernika złotego **zasadniczą walutą są zatem złote polskie**, a nie marki polskie, które winny wykazywać tylko równowartość złotych polskich.

Przesyłanie na czas dokumentów inkasowych.

Zdarzają się często wypadki, że Oddziały otrzymują weksle i inne dokumenty inkasowe z zastrzeżonym protestem dopiero w dniu płatności lub nawet po tym terminie, co oczywiście utrudnia a poniekąd nawet uniemożliwia awizowanie lub przedłożeniu weksłu czy też dokumentu inkasowego płatnikowi w terminie do zapłaty. Z tego powodu powstaje nie tylko pewne utrudnienie normalnego biegu operacji w Oddziale, lecz powoduje ewentualne spóźnione oddanie weksłu do rejenta i reklamacje ze strony płatników na nieregularne awizowanie, jakkolwiek w takich wypadkach wina nie leży po stronie Oddziału inkasującego.

Wzywa się zatem Oddziały, by w interesie prawidłowego i szybkiego załatwiania inkasa przestrzegały zasady, że przyjmowane weksle i dokumenty inkasowe, szczególnie z zastrzeżonym protestem, wykazywać muszą między dniem podaży a dniem płatności jeszcze sześć dni, o ile są płatne w siedzibie Oddziału a dziesięć dni, jeżeli są płatne w siedzibie Zastępstwa.

Zwinięcie Ekspozytury w Tarnowskich Górach.

Dnia 12 b. m. zwinięta została za zgodą Pana Ministra Skarbu Ekspozytura w Tarnowskich Górach, zależna od Oddziału w Królewskiej Hucie, z powodu zbyt małych obrotów.

Skrupulatne przeliczanie gotówki.

Ze strony Kas Skarbowych pojawiają się coraz częściej zażalenia na rzekome braki, skonstatowane w paczkach banknotów, podjętych jako zasilek gotówkowy w kasach naszych Oddziałów.

Wprawdzie Kasy Skarbowe reklamowane różnice nie konstatowały natychmiast przy odbiorze, tylko dopiero w domu u siebie, ponieważ nawet dopiero za kilka dni, niemniej przypomina się, że przy liczeniu i rewidowaniu banknotów przestrzegane być muszą z największą skrupulatnością i dokładnością odnośnie przepisy kasowe, w przeciwnym razie winni zaniedbania i braku jak również nadzorujący urzędnik pociągnięci zostaną do surowej odpowiedzialności. Przeliczone i rewidowane przez P. K. K. P. paczki banknotów muszą bezwarunkowo i bez wyjątku być zgodne z ilością podaną na ich opasce.

Bank Narodowy Szwajcarski (Banque Nationale Suisse) w r. 1922.

Problemat reperacji, powiada sprawozdanie Banku Narodowego Szwajcarskiego, jest owym ciężarem, który przygniata międzynarodowe stosunki gospodarcze kontynentu. Wszystkie liczne konferencje mężów stanu nie przyniosły ulgi. Ubiegły rok był dla Szwajcarii również ciężki wskutek trudności eksportowych, złączonych z wysokim stanem waluty. Perspektywy są mało korzystne. Przemysł zegarmistrzowski, hotelowy i koronkarski cierpią dotkliwie, a niski poziom stopy procentowej (3%) banku nie pomaga sytuacji. Jak i w roku 1921 Szwajcaria pożyczyła kolejom kilkaset milionów, początkowo na $5\frac{1}{2}\%$, a potem zmniejszono na 4%. Deprecjacja waluty sąsiedniej utrudnia wogóle rozwój ekonomiczny kraju i jego dobrobyt. Wynagrodzenie za pracę jest znacznie wyższe w Szwajcarii, niż w innych krajach, co wpływa na cenę towarów. Kapitały wolne muszą się zwracać do kredytów długoterminowych, które stały się najwięcej poszukiwane w warunkach finansowych lat ostatnich, lecz w granicach Szwajcarii samej, a nie poza nią. Prawdą jest niezbitą, iż nierównomierność pokrycia w krajach sąsiednich tworzy brak koniecznej elastyczności pieniędzy i utrudnia wzajemne stosunki handlowe.

Kapitał zakładowy instytucji wynosi 50 milionów franków, wpłaconych jednak jest tylko 25 milionów, przy funduszu rezerwowym blisko 6 milionów franków i amortyzacji budynków 10 milionów, mimo że w aktywach wynoszą 9,66 milionów. Ruchomości wszystkie podane na 1 fr. W obiegu jest 976,426.110 franków, mniej o 33 miliony niż w roku 1921. Wkłady w formie rachunków przekazowych $147\frac{1}{2}$ miliona franków. W kasie znajduje się: złota, monet złotych unji łaćńskiej, innych monet, talarów unji łaćńskiej, przyjętych w 49%, monet drobnych i t. d. na sumę 632 miliony franków, co stanowi pokrycie obiegu złotem około $\frac{2}{3}$. Portfel wykazuje 427,3 miliona, z czego na 359 milionów weksli szwajcarskich a na $66\frac{1}{2}$ miliona walarów zagranicznych, w tem obligacji na dwa miliony. Zysk czysty 7,6 milionów. Wydatki handlowe 3,9 miliona, co stanowi około 15% kapitału wpłaconego. Przy dochodach portfela zagranicznego zwracają uwagę 2 miliony franków różnicy kursu. Z pomiędzy 9281 akcjonariuszów najwięcej bo 3633 posiada po 2 akcje, a 2567 po (1) jednej akcji. Kantony i banki kantonalne mają 53.663 akcji, osoby prywatne 46.337, z których zaledwie 17-u poza 200 akcji. Jestto prawdziwa demokratyzacja banku narodowego. Izba Rozrachunkowa dała obrotu w 895.976 sztukach 10,3 miljarda franków. Zysk po odpisach i przelaniu fr. 500.000 do funduszu rezerwowego przeznaczony został:

6% od 25 milionów	1,5 miliona jako dywidenda
resztę dla skarbu federacji szwajcarskiej	<u>5,6 „</u>
	7,1 milionów franków.

Najciekawszym był w 1922 r. stosunek parytetowy walut: Za dolara przy stosunku 5,182 fr. płacono $5,24\frac{1}{16}$ czyli więcej $\frac{0}{100}$ 11,31 (średnio), za gulden holenderski: nie 208,32 tylko 201,79 fr., za 100 marek niem. 1,17 zam. 123,46 fr., za 100 fr. belg. 40, za 100 fr. franc. 42,70. Za 100 lirów 24,69 (minus $753,10\frac{0}{100}$), za 100 koron austrj. $0,04\frac{1}{2}$ centima. O Polsce ani słowa. Urzędników było w Centrali 212, w Oddziałach 356.

Wyjątki ze Sprawozdania Wydziału I Personalnego Naczelnej Dyrekcji za rok 1922.

Wzrost procentowy liczby jednostek pracy w ciągu roku 1922 wraz z powiększeniem lub zmniejszeniem liczby pracowników w poszczególnych Oddziałach wykazuje następująca tablica:

L. p.	O D D Z I A Ł		Wzrost %-wy jednostek pracy w 1922	Zwiększenie	Zmniejszenie	Lp. Oddzia- łów w/g go- dzin nad- liczbowych
				personelu w r. 1922		
1.	Tczew	minus . . .	9%	—	9	19
2.	Toruń	" . . .	7%	—	6	16
3.	Częstochowa	" . . .	0% *)	2	—	20
4.	Starogard	plus . . .	3%	—	3	2
5.	Gniezno	" . . .	8%	—	1	1
6.	Grudziądz	" . . .	13%	—	4	27
7.	Leszno	" . . .	21%	—	—	12
8.	Łomża	" . . .	21%	—	—	11
9.	Ostrów	" . . .	27%	—	—	7
10.	Kraków	" . . .	35%	5	—	37
11.	Poznań	" . . .	38%	13	—	29
12.	Tarnów	" . . .	38%	—	2	23
13.	Suwałki	" . . .	42%	2	—	10
14.	Inowrocław	" . . .	49%	5	—	31
15.	Piotrków	" . . .	49%	—	1	15
16.	Bydgoszcz	" . . .	58%	—	3	25
17.	Jasło	" . . .	60%	—	—	42
18.	Nowy-Sącz	" . . .	60%	—	1	9
19.	Kołomyja	" . . .	65%	4	—	3
20.	Brześć n/B.	" . . .	66%	1	—	18
21.	Stanisławów	" . . .	67%	3	—	13
22.	Siedlce	" . . .	68%	—	2	6
23.	Drohobycz	" . . .	69%	2	—	28
24.	Płock	" . . .	70%	—	4	21
25.	Włocławek	" . . .	76%	—	1	24
26.	Radom	" . . .	84%	—	1	14
27.	Grodno	" . . .	85%	—	—	4
28.	Tarnopol	" . . .	86%	4	—	38
29.	Sosnowiec	" . . .	95%	3	—	35
30.	Rzeszów	" . . .	96%	1	—	36
31.	Jarosław	" . . .	97%	1	—	5
32.	Przemyśl	" . . .	98%	1	—	34
33.	Kielce	" . . .	101%	4	—	8
34.	Lwów	" . . .	112%	18	—	41
35.	Kalisz	" . . .	126%	—	—	26
36.	Białystok	" . . .	136%	3	—	22
37.	Bielsko	" . . .	137%	3	—	30
38.	Katowice	" . . .	147%	—	—	43
39.	Lublin	" . . .	155%	4	—	40
40.	Wilno	" . . .	176%	5	—	32
41.	Gdańsk	" . . .	207%	19	—	17
42.	Oddz. Gł. W-wa	" . . .	217%	—	75	33
43.	Łódź	" . . .	230%	22	—	39

*) Oddział w Częstochowie podał w swoich miesięcznych wykazach czynności niewiarogodne ilości liczonych wiązek banknotów, np. w styczniu 1922 r. 10.851, w lutym 13.525 i t. d. wskutek czego powstała mylna podstawa do obliczania wzrostu procentowego liczby jednostek pracy.

Wydajność pracy jest jeszcze bardzo różnorodną w poszczególnych Oddziałach i nie osiąga jeszcze w wielu Oddziałach najwyższego poziomu.

Poniżej podana tablica wskazuje ile jednostek pracy przypada na jednego pracownika w każdym Oddziale, dalej wskazuje ilu pracowników powinno być w dniu 31/12-1922 r. w danym Oddziale na podstawie przeciętnej wydajności pracy w roku 1922, dalej stan pracowników w dniu 31-12-1922 r., a w końcu czy i ilu pracowników miał dany Oddział za dużo lub za mało.

L.p.	O D D Z I A Ł	Liczba jednostek pracy na 1 pracow.	Powinno być pracow.	Stan w dniu 31/12.22	Za dużo pracow.	Za mało w dniu 31/12.22
1.	Gdańsk	1815	14	28	14	—
2.	Płock	2129	14	24	10	—
3.	Nowy-Sącz	2177	13	21	8	—
4.	Jarosław	2377	9	14	5	—
5.	Piotrków	2517	19	27	8	—
6.	Kołomyja	2540	12	18	6	—
7.	Leszno	2627	10	14	4	—
8.	Łomża	2652	14	20	6	—
9.	Grodno	2680	14	19	5	—
10.	Ostrów	2686	13	17	4	—
11.	Siedlce	2762	9	12	3	—
12.	Lublin	2795	41	54	13	—
13.	Włocławek	2812	25	32	7	—
14.	Stanisławów	2816	22	29	7	—
15.	Sosnowiec	2914	33	41	8	—
16.	Starogard	2927	7	9	2	—
17.	Inowrocław	2983	13	16	3	—
18.	Suwałki	3007	13	16	3	—
19.	Tarnopol	3086	16	19	3	—
20.	Kraków	3275	92	103	11	—
21.	Jasło	3289	13	14	1	—
22.	Poznań	3289	102	113	11	—
23.	Lwów	3366	102	111	9	—
24.	Drohobycz	3475	18	19	1	—
25.	Przemyśl	3531	19	20	1	—
26.	Białystok	3609	33	34	1	—
27.	Rzeszów	3616	19	19	—	—
28.	Oddział Gł. W-wa	3651	428	429	1	—
29.	Częstochowa	3708	36	36	—	—
30.	Radom	3734	37	36	—	1
31.	Kielce	3771	29	28	—	1
32.	Tarnów	3792	22	21	—	1
33.	Tczew	3848	13	12	—	1
34.	Kalisz	3867	22	21	—	1
35.	Brześć n/B.	4166	14	13	—	1
36.	Grudziądz	4258	21	18	—	3
37.	Toruń	4286	33	28	—	5
38.	Bielsko	4301	31	26	—	5
39.	Wilno	4430	50	41	—	9
40.	Gniezno	4490	14	12	—	2
41.	Bydgoszcz	4859	41	31	—	10
42.	Katowice	5238	46	32	—	14
43.	Łódź	5898	253	157	—	96

Liczba jednostek pracy przypadająca na jednego pracownika w Oddziale w Łodzi wynosi 5.898
 podczas gdy przeciętna z wszystkich Oddziałów
 przypadająca na jednego pracownika wynosi 3.658
 w Łodzi przypada zatem na 1 pracownika więcej 2.220
 jednostek pracy, czyli więcej o 61% od przeciętnej.

Gdyby zatem wydajność pracy Oddziału w Łodzi wziąć za wytyczną, to w innych Oddziałach przy normalnym stanie pracowników jaki powinien być według powyższego wykazu w dniu 31/12.22 r. musiałaby się praca podnieść o 61% aby mogła się zrównać z wydajnością pracy Oddziału w Łodzi.

Tablica powyższa będzie dla Wydziału I Personalnego miarodajną przy dalszem uregulowaniu stanu pracowników w Oddziałach, przez przeprowadzenie redukcji względnie przez powiększenie liczby pracowników w Oddziałach, zależnie od wykazanej nadwyżki względnie braku pracowników.

O ile redukcja pracowników da się bez trudności przeprowadzić, o tyle powiększenie liczby pracowników w Oddziałach napotyka na ogromne trudności z powodu braku mieszkań.

Te trudności były powodem, że do Oddziału w Łodzi jak i kilku innych Oddziałów, wykazujących brak urzędników nie można było przydzielić potrzebnej ilości pracowników z zewnątrz dla braku mieszkań, tak że kompletowanie personelu np. w Łodzi mogło się odbywać tylko przez przyjmowanie kandydatów miejscowych już tam zamieszkałych. Liczba zgłoszeń kandydatów wykwalifikowanych była tam jednak bardzo ograniczona z powodu wielkiej konkurencji w zapotrzebowaniu pracowników, wytworzonej tam przez tamtejszy wielki przemysł.

W Oddziałach wykazujących nadmiar pracowników będzie musiała być przeprowadzona inna organizacja i podział pracy, aby zbędna liczba pracowników mogła być oddana do dyspozycji i przydzielona do Oddziałów, które mają brak pracowników.

Objawem znamionnym a zupełnie wytłumaczyć się nie dającym jest, że niektóre Oddziały wykazujące nadmiar pracowników wykazują równocześnie bardzo wysokie kwoty wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, przypadające na jednego pracownika, jak to wynika z poniższej tablicy.

Sprawą tą będą się musiały zająć Komisje rewizyjne i przy przeprowadzeniu rewizji dotyczących Oddziałów będą musiały zbadać na miejscu przyczyny tego dziwnego zjawiska.

Zestawienie Oddziałów według wysokości wynagrodzenia za godziny nadliczbowe przypadającego na jednego pra- cownika w roku 1922.

L. p.	W Y D Z I A Ł O D D Z I A Ł	Wynagrodzenie za godz. nadliczb. na 1. pracow. w r. 1922	Lp Oddziałów w/g wydajności pracy
		Mp	
1.	Gniezno	7.023.—	Lp. 40
2.	Starogard	19.971.—	„ 16
3.	Kołomyja	27.775.—	„ 6
4.	Grodno	31.270.—	„ 9
5.	Jarosław.	34.109.—	„ 4
6.	Siedlce	34.272.—	„ 11
7.	Ostrów	38.791.—	„ 10
8.	Kielce.	41.006.—	„ 31

L. p.	W Y D Z I A Ł O D D Z I A Ł	Wynagrodzenie za godz. nadliczb. na 1. pracow. w r. 1922	Lp. Oddziałów w/g wydajności pracy
		Mp	
9.	Nowy-Sącz	41.125.—	Lp. 3
10.	Suwałki	41.374.—	" 18
11.	Łomża	43.011.—	" 8
12.	Leszno	46.420.—	" 7
13.	Stanisławów	49.800.—	" 14
14.	Radom	58.222.—	" 30
15.	Piotrków	58.509.—	" 5
16.	Toruń	60.604.—	" 37
17.	Gdańsk	69.132.—	" 1
18.	Brześć n/B.	74.193.—	" 35
19.	Tczew	75.039.—	" 33
20.	Częstochowa	78.825.—	" 29
21.	Płock	81.052.—	" 2
22.	Białystok	89.205.—	" 26
23.	Tarnów	95.694.—	" 32
24.	Włocławek	96.442.—	" 13
25.	Bydgoszcz	101.350.—	" 41
26.	Kalisz	102.013.—	" 34
27.	Grudziądz	103.037.—	" 36
28.	Drohobycz	103.083.—	" 24
29.	Poznań	111.447.—	" 22
30.	Bielsko	114.550.—	" 38
31.	Inowrocław	116.215.—	" 17
32.	Wilno	118.272.—	" 39
33.	Warszawa Oddział Główny	119.367.—	" 28
34.	Przemyśl	122.782.—	" 25
35.	Sosnowiec	131.695.—	" 15
36.	Rzeszów	137.583.—	" 27
37.	Kraków	157.155.—	" 20
38.	Tarnopol	159.475.—	" 19
39.	Łódź	171.196.—	" 43
40.	Lublin	177.546.—	" 12
41.	Lwów	199.922.—	" 23
42.	Jasło	253.524.—	" 21
43.	Katowice	264.710.—	" 42

Przez porównanie liczb porządkowych Oddziałów według wydajności pracy z liczbami porządkowymi Oddziałów według wysokości wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, otrzymujemy różnice liczbowe, według których ugrupowane Oddziały od najwyższych liczb ujemnych do najwyższych dodatnich dają obraz najmniej intensywnej pracy, dalej normalnej pracy aż do najbardziej intensywnej pracy.

W pierwszych Oddziałach o najwyższych liczbach ujemnych wynagrodzenie za godziny nadliczbowe jest najmniej uzasadnione, a w miarę zmniejszania się liczb ujemnych maleje też stopień nieuzasadnienia, a przechodząc przy najmniejszych różnicach przez stan normalny dochodzi się przy wzrastających cyfrach dodatnich do coraz bardziej uzasadnionego wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, aż przy najwyższych cyfrach dodatnich stopień uzasadnienia wynagrodzenia za godziny nadliczbowe staje się też najwyższym.

Tablica wykazująca uzasadnienie wynagrodzenia za godziny nadliczbowe.

L. p.	O D D Z I A Ł	Lp. w/g wydajności pracy	Lp. w/g godzin nadliczb.	R ó ż n i c e	
				Ujemne	Dodatnie
1.	Lublin	12	40	28	—
2.	Jasło	21	42	21	—
3.	Sosnowiec	15	35	20	—
4.	Płock	2	21	19	—
5.	Tarnopol	19	38	19	—
6.	Lwów	23	41	18	—
7.	Kraków	20	27	17	—
8.	Gdańsk	1	17	16	—
9.	Inowrocław	17	31	14	—
10.	Włocławek	13	24	11	—
11.	Piotrków	5	15	10	—
12.	Przemyśl	25	34	9	—
13.	Rzeszów	27	36	9	—
14.	Poznań	22	29	7	—
15.	Nowy-Sącz	3	9	6	—
16.	Leszno	7	12	5	—
17.	Oddz. Gł. Warszawa.	28	33	5	—
18.	Drohobycz	24	28	4	—
19.	Łomża	8	11	3	—
20.	Jarosław	4	5	1	—
21.	Katowice	42	43	1	—
22.	Stanisławów	14	13	—	1
23.	Kołomyja	6	3	—	3
24.	Ostrów	10	7	—	3
25.	Białystok	26	22	—	4
26.	Łódź	43	39	—	4
27.	Grodno	9	4	—	5
28.	Siedlce	11	6	—	5
29.	Wilno	39	32	—	7
30.	Suwałki	18	10	—	8
31.	Kalisz	34	26	—	8
32.	Bielsko	38	30	—	8
33.	Częstochowa	29	20	—	9
34.	Tarnów	32	23	—	9
35.	Grudziądz	36	27	—	9
36.	Starogard	16	2	—	14
37.	Tczew	33	19	—	14
38.	Radom	30	14	—	16
39.	Bydgoszcz	41	25	—	16
40.	Brześć n/B.	35	18	—	17
41.	Toruń	37	16	—	21
42.	Kielce	31	8	—	23
43.	Gniezno	40	1	—	39

W Oddziałach wykazujących wysokie liczby ujemne, stwierdzające w jakim stopniu jest nieuzasadnione wynagrodzenie za godziny nadliczbowe w tych Oddziałach, musi sprawa pracy pozabiurowej jak i jej wynagrodzenie, tudzież organizacja pracy być poddana szczegółowemu zbadaniu i przyczyny tego niekorzystnego zjawiska muszą być wyświetlone.

Pomoc lekarska.

W roku 1922 pomoc lekarska rozwijała się w dalszym ciągu zgodnie z wytyczniami, nakreślonymi w Okólniku Nr. 135 z dnia 6 czerwca 1921 r.

W rozwoju tym dały się ustalić następujące zasady: 1) opłata lekarzy w zależności od ilości świadczeń, 2) wybór szeregu lekarzy specjalistów i jednego lekarza stałego, będącego niejako lekarzem domowym pracowników P. K. K. P., a równocześnie mężem zaufania Instytucji, 3) wolny wybór konsultantów w cięższych wypadkach chorobowych, 4) uwzględnianie przy wyborze lekarzy przede wszystkim tych lekarzy, którzy cieszą się zaufaniem pracowników P. K. K. P.

Tej tak odpowiednio zorganizowanej i dobrze rozwijającej się pomocy lekarskiej dla pracowników P. K. K. P. zagraża niebezpieczeństwo ze strony Kas Chorych, wprowadzonych ustawą z dnia 19.V 1920 r. Dz. Ust. Nr. 44.

Kasy Chorych opierając się na orzeczeniu miarodajnych czynników, że urzędnicy P. K. K. P. nie są urzędnikami państwowymi, powodowane nie tyle troską o zabezpieczenie pracowników P. K. K. P. odpowiedniej pomocy lekarskiej, gdyż tę mają pracownicy P. K. K. P. zapewnioną w szerszym zakresie, lecz powodowane troską o powiększenie swych funduszy zwróciły się do szeregu Oddziałów z wezwaniem, aby pracownicy P. K. K. P. przystąpili do Kas Chorych, a przede wszystkim, aby uiścili narówni z P. K. K. P. przypadające składki.

Sprawa została oddana do rozstrzygnięcia Trybunałowi Administracyjnemu. Jeżeli orzeczenie tego Trybunału wypadnie korzystnie dla P. K. K. P., to rozstrzygnie tę sprawę jedynie odnośnie do przeszłości.

Na przyszłość może P. K. K. P. uzyskać zwolnienie od obowiązku należenia do Kas Chorych jedynie w drodze noweli wprowadzonej do ustawy o Kasach Chorych.

Korzystanie z pomocy lekarskiej jak i połączone z tem wydatki są w różnych Oddziałach bardzo różnolite, a i wypadki chorób różnych kategorii pracowników w pojedynczych Oddziałach wykazują znaczne różnice, jak to wynika z następujących zestawień.

W ciągu roku 1922 chorowało:

1) pracowników:

a) w Centrali	292 t. j. 49 $\frac{9}{10}$	pracowników Centrali
b) w Oddziałach	254 t. j. 29 $\frac{9}{10}$	„ Oddziałów
Razem	546 t. j. 37 $\frac{9}{10}$	ogółu pracowników.

2) pracowniczek:

a) w Centrali	250 t. j. 58 $\frac{9}{10}$	pracowniczek Centrali
b) w Oddziałach	272 t. j. 53 $\frac{9}{10}$	„ Oddziałów
Razem	522 czyli 55 $\frac{9}{10}$	ogółu pracowniczek.

Ilość dni pracy opuszczonych z powodu choroby:

1) przez chorych pracowników:

a) w Centrali	3695 dni t. j. po 6 dni na 1 pracownika Centrali
b) w Oddziałach	2496 „ „ „ 2.8 „ „ „ „ Oddziałów
Razem	6151 dni czyli 4.2 dni na 1 pracownika z ogółu pracowników.

wników.

2) przez chore pracowniczk:

- a) w Centrali . . . 3950 dni czyli 9 dni na 1 pracowniczkę Centrali
 b) w Oddziałach . 3703 „ „ 7.2 „ „ „ „ Oddziałów

Razem 7653 dni czyli 8 dni na 1 pracowniczkę z ogółu pracowniczek.

Jeżeli porównamy ilość zachorowań i liczbę dni opuszczonych z powodu choroby w Centrali i w Oddziałach, a następnie między pracownikami a pracowniczkami, to musimy skonstatować znaczne różnice przedewszystkiem na niekorzyść Centrali, a następnie na niekorzyść pracowniczek.

Ilość zachorowań w Centrali była:

- a) u pracowników o 69% wyższe aniżeli u pracowników w Oddziałach
 b) u pracowniczek 9% „ „ u pracowniczek Oddziałów

Ilość dni pracy opuszczonych z powodu choroby była w Centrali:

- a) u pracowników o 114% wyższa aniżeli w Oddziałach
 b) u pracowniczek o 25% „ „ „ „

Ilość zachorowań u pracowniczek była:

- a) w Centrali o 19% wyższa niż u pracowników Centrali,
 b) w Oddziałach o 83% wyższa niż u pracowników Oddziałów, a przeciętnie o 50% wyższa aniżeli o ogółu pracowników.

Ilość dni opuszczonych z powodu choroby była u pracowniczek:

- a) w Centrali o 50% wyższa aniżeli u pracowników Centrali
 b) w Oddziałach o 157% wyższa aniżeli u pracowników Oddziałów, a przeciętnie o 90% wyższa aniżeli w ogóle u pracowników.

O rozmiarach udzielanej pomocy lekarskiej wskazują następujące dane zebrane w Centrali (z Oddziałów brak tego rodzaju zestawień). W roku 1922 udzielono w Centrali porad lekarskich u lekarzy 11.133, w domu chorych 1.274. Zabiegów dentystycznych wykonano w ambulatorjum dentystycznym 4.182.

Zabiegi wykonane przez sanitariuszkę wynosiły 2.110

Recepty wykonane w aptece ambulatoryjnej wynosiły . . . 7.678

Recepty wykonane w aptekach na mieście wynosiły . . . 2.611

Koszty leczenia personelu P. K. K. P. wynosiły w roku 1922 Mp 61,997.909.—.

Na poniższej tablicy są zestawione Oddziały według wysokości kosztów leczenia przypadających na jednego pracownika danego Oddziału.

L. p.	O D D Z I A Ł	Koszty lekarskie na 1 pracownika w r. 1922	Stosunek %-wy do poborów	
			r. 1922	r. 1921
1.	Gdańsk	5.245.—	0.4%	—
2.	Przemyśl	5.937.—	0.4%	0.67%
3.	Katowice	8.148.—	0.9%	—
4.	Lwów	9.866.—	0.7%	0.40%
5.	Tarnopol	9.918.—	0.7%	0.71%
6.	Stanisławów	10.046.—	0.7%	1.02%
7.	Suwałki	11.355.—	0.7%	0.58%
8.	Bydgoszcz	11.358.—	0.8%	0.68%
9.	Bielsko	11.572.—	0.7%	0.76%
10.	Sosnowiec	14.139.—	1.2%	0.39%

L. p.	O D D Z I A Ł	Koszty lekarskie na 1 pracownika w r. 1922	Stosunek %-wy do poborów	
			r. 1922	r. 1921
11.	Ostrów	17.057—	1.3%	2.49%
12.	Drohobycz	17.984—	1.3%	1.80%
13.	Tarnów	18.902—	1.1%	0.92%
14.	Brześć n/B.	20.228—	1.2%	1.36%
15.	Jasło	21.773—	1.3%	0.50%
16.	Białystok	22.155—	1.7%	1.60%
17.	Toruń	22.707—	1.6%	1.30%
18.	Kraków	23.028—	1.6%	0.42%
19.	Włocławek	23.561—	1.9%	2.73%
20.	Łódź	24.403—	2.1%	0.70%
21.	Łomża	25.041—	1.5%	1.14%
22.	Warszawa	25.289—	1.34%	0.79%
23.	Poznań	26.407—	2.1%	1.22%
24.	Kołomyja	27.134—	2.1%	2.55%
25.	Siedlce	27.350—	1.7%	0.89%
26.	Gniezno	29.533—	1.5%	1.26%
27.	Piotrków	29.683—	2.0%	1.14%
28.	Inowrocław	30.285—	2.4%	0.78%
29.	Starogard	30.527—	1.8%	0.93%
30.	Płock	31.250—	2.1%	0.80%
31.	Kalisz	34.417—	2.4%	1.01%
32.	Nowy-Sącz	36.957—	2.3%	1.90%
33.	Częstochowa	37.569—	2.6%	1.41%
34.	Radom	39.705—	2.7%	1.84%
35.	Grodno	39.742—	2.2%	1.79%
36.	Jarosław	41.615—	2.4%	3.22%
37.	Wilno	42.047—	2.9%	1.21%
38.	Kielce	44.602—	3.2%	2.01%
39.	Lublin	44.910—	3.5%	2.56%
40.	Rzeszów	62.381—	4.0%	4.86%
41.	Leszno	67.872—	4.6%	0.47%
42.	Grudziądz	71.579—	4.4%	0.73%
43.	Tczew	76.292—	4.1%	0.42%
Przeciętnie . . .		28.641—	1.9%	1.3%

Jak z powyższej tablicy wynika są koszty leczenia w niektórych Oddziałach zbyt wysokie w stosunku do kosztów w innych Oddziałach, co nie zawsze da się wytłumaczyć większą ilością zachorowań a raczej niewłaściwym sposobem korzystania z pomocy lekarskiej.

Sprawa zbyt wysokich kosztów leczenia w niektórych Oddziałach będzie musiała też być poddana zbadaniu.

ZESTAWIENIE

personelu P. K. K. P. według stanu z dnia 30 kwietnia 1923 r. i porównanie
ze stanem z dnia 31 grudnia 1922 r.

Nazwa Oddziału lub Wydziału	Kategoria					Ryczałtowi			Razem	Różnica	
	A	A/1.	B	B/1.	C	R/1.	R/2.	R/3.		więcej +	mniej -
Nacz. Dyrekcja	9								9	1	
Wydz. I Person.	9		5	3	1				18	4	
„ II Praw.						2			2		
„ III Admin.	12	1	10	8	72	2	3	205	313	10	
„ IV Kred.	12		1	1			2		16	3	
„ V Walut.	4			2					6		
„ VI Kontr.											8
Sekr. Nacz. Dyrekcji	10	1		3	1				15	7	
Skarb. Emisyjny	14		22	57		2	13		108		5
Centr. Księg.	64	7	10	38	2	2	1		124		3
Oddział Główny	194	9	41	156	10	6	56	11	493	64	
Centrala	328	18	99	268	86	14	75	216	1104	89	16
										73	
Białystok	8		6	5	5		7		31		3
Bielsko	13	2	3	1	3		2		24		2
Brześć n/B.	6		1	3	2		2	1	15	2	
Bydgoszcz	19		4	5	3		9	1	41	10	
Częstochowa	10		6	6	6	3	11	2	44	8	
Drohobycz	8		3	2	1		4		18		1
Gdańsk	18	1	1		2		5	1	28		
Gniezno	7			3			1	2	13	1	
Grodno	9		1	3	3		3	1	20	1	
Grudziądz	6		4	7	1		2	1	21	3	
Inowrocław	10	1		1	2		4	1	19	3	
Jarosław	7		2	4	2				15	1	
Jasło	7	1	1	1	2		2		14		
Kalisz	8		3	4	4		3		22	1	
Katowice	30		3	1	3	1	10	4	52	20	
Kielce	12	2		2	3		5	3	27		1
Kołomyja	7	1	4	1	2		3	1	19	1	
Kraków	40	13	7	16	10		19	4	109	6	
Król. Huta	9		1		2		3	2	17	11	
Leszno	3		2	3	1		2	2	13		1
Lublin	16	2	7	8	5		8	13	59	5	
Lwów	42	10	5	10	11	2	33	3	116	5	
Łomża	7		3	4	4		1	1	20		
Łódź	36		38	26	9	2	50	21	182	25	
Nowy Sącz	10	1	1	3	2			1	18		3
Ostrów	5		2	5	2		3		17		
Piotrków	8		4	8	3		2	4	29	2	
Płock	7	1	3	5	5		2	1	24		
Poznań	48		5	22	6		20	17	118	5	
Przemyśl	10		1	3	2		3	1	20		
Radom	7		7	9	5		5	3	36		
Rzeszów	8	3	1	1	2		6		21	2	
Równe	12		1			1	7	1	22	22	
Rybnik	8							2	10	2	
Siedlce	4		3	1	3		2		13	1	
Sosnowiec	16		1	9	3		13	3	45	4	
Stanisławów	12	4	3	5	4		2	2	32	3	
Starogard	4		4		1		2		11	2	
Suwałki	7		2	2	3		1	2	17	1	
Tarnopol	10		1	3	2		2		18		1
Tarnów	9	4	2	2	4		1	1	23	2	
Tarn. Góry	1								1		1
Tczew	6		1	2	2		3		14	2	
Toruń	9		3	7	2		4	3	28		
Wilno	14	1	3	7	6	1	10	3	45	4	
Wiedeń	3		1			1			5	3	
Włocławek	13		3	6	2		5	5	34	2	
Oddziały	569	47	157	216	145	11	282	113	1540	160	13
Ogółem	897	65	256	484	231	25	357	329	2644	147	

Ceny złota i srebra w latach 1921 i 1922 na giełdzie londyńskiej.

Miesiąc	złoto czyste za 1 oz (uncję)						srebro czyste za 1 oz (uncję)					
	1922			1921			1922			1921		
	c e n a			c e n a			c e n a			c e n a		
	naj- wyż.	naj- niższa	średnia	naj- wyższa	naj- niższa	średnia	naj- wyższa	naj- niższa	średnia	naj- wyższa	naj- niższa	średnia
	sh. d.						d.					
Styczeń .	98.4	96.6	97.6.3	115.11	105.7	109.11.8	35 ¹ / ₂	34 ¹ / ₂	35.035	42 ¹ / ₂	35 ¹ / ₈	39.985
Luty . .	96.3	93.6	94.11.4	107.2	104.7	105.11.7	35 ¹ / ₈	32 ¹ / ₈	33.890	37 ³ / ₄	31 ³ / ₈	34.744
Marzec .	96.9	93.3	95.0.1	105.11	104.6	105.2.7	34 ¹ / ₈	32 ¹ / ₈	33.268	34 ¹ / ₈	30 ⁵ / ₈	32.479
Kwiecień	95.0	93.0	93.9.7	105.5	104.1	104.8.6	35 ⁷ / ₈	33 ¹ / ₄	34.079	36 ¹ / ₂	32 ¹ / ₂	34.250
Maj . . .	93.7	92.9	93.1.5	106.4	102.8	103.7.4	37 ³ / ₈	34 ⁷ / ₈	36.023	35 ¹ / ₂	33 ¹ / ₈	34.165
Czerwiec	94.5	91.6	92.10.4	111.0	105.5	108.10.2	36 ¹ / ₄	35 ¹ / ₄	35.900	35 ³ / ₄	33 ¹ / ₂	34.971
Lipiec . .	93.5	92.5	92.8.6	115.2	110.1	113.1.0	36 ⁵ / ₈	35	35.644	39 ¹ / ₂	35 ¹ / ₄	37.480
Sierpień .	92.9	92.0	92.4.1	115.5	110.4	112.6.6	35 ¹ / ₄	34 ¹ / ₂	34.956	38 ⁷ / ₈	36 ¹ / ₄	38.096
Wrzesień	93.1	92.2	92.11.3	111.6	109.8	110.7.5	35 ⁵ / ₈	35 ¹ / ₈	35.305	43 ³ / ₈	37 ³ / ₄	40.081
Paździer.	93.9	92.0	92.10.1	110.6	104.0	106.1.2	35 ⁷ / ₁₆	33 ³ / ₄	34.497	42 ⁷ / ₈	39 ¹ / ₈	41.442
Listopad	92.6	91.0	91.11.4	104.10	102.8	103.8.3	34 ¹ / ₁₆	31 ⁷ / ₈	32.882	40 ¹ / ₂	37 ³ / ₈	38.750
Grudzień	91.4	88.5	89.6.0	102.7	97.7	99.2.4	32 ⁷ / ₁₆	30 ³ / ₈	31.383	37 ⁵ / ₈	34 ¹ / ₂	35.645
w roku (średnio)	98.4	88.5	93.3.8	115.11	97.7	107.0.5	37 ³ / ₈	30 ³ / ₈	34.438	43 ³ / ₈	30 ⁵ / ₈	36.886

Ruch służbowy.

Przyjęto do służby urzędników nieetatowych kat. „A”.

Hładki Kazimierz,	urzędnik	do Oddz. Gł. w Warszawie,
Klusek Bolesław,	„	„ „ „ „
Nehring Edward,	„	„ „ „ „
Skarzyński Sylwester,	„	„ „ „ „
Śledziński Jan,	„	„ „ „ „
Huszcz Ignacy,	„	„ „ w Białymstoku,
Maciejowski Stanisław,	„	„ „ „
Hrycyna Michał,	„	„ „ w Bydgoszczy,
Płaza Karol,	„	„ „ w Łodzi,
Jankowski Lucjan,	„	„ „ w Poznaniu,
Kałuski Władysław Emil,	„	„ „ w Równem,
Radomski Feliks,	„	„ „ „

Przeniesienia.

Gedl Tytus,	urzędnik,	z Oddz. w Katowicach do Kr. Huty,
Krzesimowski Jan,	„	„ w Kr. Hucie do Katowic,
Ramułt Zofja,	„	„ w Krakowie do Oddz. Gł. w War- szawie.

Naczelna Dyrekcja
Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.